Donderdag 25 Mei 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4215

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Aansluiting met strandhoofd in Italië.

Meer dan 10.000 gevangenen binnen.

7000 Vliegtuigen hebben gisteren Europa aangevallen.

Aanval wordt heden op grote schaal voortgezet.

VERKLARINGEN VAN CHURCHILL.

Aan de redevoering, welke Churchill gisteren voor het Lagerhuis gehouden heeft, ontlenen wij nog de volgende biezonderheden:

Over Hellas.

Wat betreft Hellas — zo zeide de Churchill — hebben de Britten getracht een einde te maken aan de binnenlandse tweespalt. Een volledige eensgezindheid werd evenwel bereikt op de conferentie van onlangs in Libanon en alle partijen zullen vertegenwoordigd zijn in de nieuwe Helleense regering welke zich zal wijden aan de vorming van een nationaal leger waarbij alle guerrilla-troepen zullen worden ingelijfd.

Over Joegoslavië.

Churchill verklaarde een boodschap van Koning Petar II van Joegoslavië ontvangen te hebben waarin gezegd werd, dat de Premier en het cabinet waren afgetreden en een nieuwe regering wordt gevormd om alle actieve weerstand in dat land te steunen. Churchill zeide te verstaan gekregen te hebben, dat Generaal Draja Mihailovitsj, tot nu toe Minister van Oorlog en leider der Tsjetniks, van de regering zal worden gescheiden.

„**Ons doel is dat alle strijdkrachten** in Joegoslavië worden verenigd onder de leiding van Maarschalk Tito om den Hitleristischen indringer uit het land te verdrijven", zeide hij „De reden waarom geen voorraden meer aan Mihailovitsj geleverd worden, is dat hij den vijand niet bestreden heeft en sommige zijner ondergeschikten gemene zaak met de Duitsers gemaakt hebben. De Geallieerden zijn evenwel van plan zoveel mogelijk wapenen te zenden naar Tito, die tevens een persoonlijken militairen vertegenwoordiger in Londen zal hebben".

Over Polen.

Slechts enkele uren na de bekendmaking, dat de Poolse Nationale Raad vertegenwoordigers naar Moskou heeft gezonden met de mogelijke bedoeling een regering te vormen welke zal wedijveren met de Poolse regering in Londen, uitte Churchill zijn spijt over de mislukking der pogingen om de betrekkingen tussen Rusland en de Poolse regering in Londen te herstellen. „Wij moeten voorzichtig zijn niet iets te zeggen wat een vergelijk in de toekomst moeilijker zou kunnen maken", zeide hij.

Hij zeide echter de indruk te hebben, dat „de dingen tussen Rusland en Polen niet zo slecht zijn als zij aan de oppervlakte schijnen".

Over Frankrijk.

Churchill zeide, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding niet erkend hebben „omdat wij er niet zeker van zijn dat het de Franse natie vertegenwoordigt zoals de regeringen van Groot Britannië, de Verenigde Staten en de Sovjet haar landen vertegenwoordigen".

Churchill legde er evenwel de nadruk op, dat de Geallieerden zich niet met de Vichy-regering of wie ook van dat gezelschap zullen inlaten. Hij maakte bekend, dat hij met goedkeuring van President Roosevelt Generaal Charles de Gaulle heeft uitgenodigd „ons in de naaste toekomst een bezoek te brengen".

Over Spanje.

Churchill sprak uitgebreid en op sympathieke wijze over Spanje.

„Sommige mensen denken" zo zeide hij, „dat onze buitenlandse politiek ten opzichte van Spanje het best tot uiting gebracht wordt door komieke of zelfs beledigende caricaturen van Generaal Franco te tekenen, doch ik geloof dat er meer aan vastzit.

Toen de huidige Ambassadeur in Spanje, Sir Samuel Hoare, bijna precies vier jaren geleden naar Spanje ging, troffen wij regelingen om zijn vliegtuig op het vliegveld te doen wachten, aangezien het bijna zeker scheen, dat Spanje de zijde van de overheersende partij onder Duitslands invloed zou kiezen omdat Duitsland het zo krachtig geholpen had om een einde te maken aan de burgeroorlog en het dus voor de hand lag dat Spanje het voorbeeld van Italië zou volgen en zich bij de zegevierende Duitsers voegen in de oorlog tegen Groot Britannië.

Inderdaad stelden de Duitsers toen aan de Spaanse regering voor om de triomferende Duitse troepen het land te doen binnenrukken en de voornaamste Spaanse steden te doen bezetten en ik twijfel er niet aan, dat de Duitsers ook voorstelden in ruil voor de feitelijke bezetting van hun land Gibraltar te veroveren dat dan terug zou worden gegeven aan een verduitst Spanje. Dit laatste was natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan. Maar er is geen twijfel aan, dat **onze last veel zwaarder zou zijn geweest indien Spanje had toegegeven.** De Straat van Gibraltar zou gesloten worden en alle toegangswegen naar de Middellandse Zee zouden uit het Westen worden doorgesneden en de Spaanse kusten zouden nesten voor Duitse duikboten worden".

Churchill ging verder de gebeurtenissen na en wees erop, dat het Spaanse volk vastbesloten was uit de oorlog te blijven, hetgeen misschien enigszins te danken is aan het feit, dat Engeland 130 jaar geleden Spanje hielp bevrijden van de „Napoleontische tyrannie".

„Ik zal dus altijd de dienst in aanmerking nemen, die ons door Spanje bewezen werd door uit de oorlog te blijven", zeide Churchill. „Ik heb echter geen sympathie voor hen, die denken dat het knap en zelfs leuk is de regering van Spanje te beledigen en erop te schelden telkens wanneer de gelegenheid zich voordoet".

Churchill sprak verder over het vrijgeven van de Italiaanse schepen door Spanje, het sluiten van de Duitse Consulaten in Tanger „hoewel zij nog open blijven in Dublin" en de vermindering van de uitvoer van wolfram naar Duitsland „tot enkele wagonladingen per maand".

„Ik spreek hier woorden over Spanje", vervolgde hij. „Laat mij hieraan nog de hoop toevoegen, dat het een krachtige invloed zal zijn voor het behoud van de vrede in de Middellandse Zee na de oorlog. De binnenlandse politieke regelingen in Spanje zijn zaken waarmede de Spanjaarden zelf zich zullen moeten bezighouden. Het ligt niet aan ons om ons in te laten met dergelijke zaken als regeringen".

Het Labourlid Emmanuel Shinwell onderbrak den Premier hier en vroeg welk verschil er dan is tussen Italië en Spanje. Churchill antwoordde hierop: „Het feit is dat Italië ons aangevallen heeft. Er is een duidelijk onderscheid tussen de landen die met u in oorlog komen en de landen die u met rust laten".

De Liberaal Haden Guest vroeg hierop: „Is een fascistische regering niet overal een voorbereiding tot agressie?" Churchill antwoordde: „Wij omvatten in ons program **niet de wereldvernieuwing** door enige gewelddaad tegen een regering welker inwendige bestuursvorm niet strookt met onze ideeën en elke opmerking welke ik ten aanzien daarvan maak heeft slechts betrekking tot de vijandelijke mogendheden en de vazallen die met het geweld van wapenen zullen worden neergeslagen. Zij zijn het die ons openlijk getart hebben en die wij niet meer de kans zullen geven bepaalde leerstellingen tot uiting te brengen welke geassocieerd zijn met het fascisme en nazisme, welke ongetwijfeld de verschrikkelijke strijd veroorzaakt hebben waarin wij thans gewikkeld zijn" (Londen, (AP) 24.5).

TERRACINA VEROVERD.

En andere successen.

De Noordamerikaanse troepen hebben de Duitse defensies voor Terracina doorbroken en deze belangrijke kuststad Woensdag bezet na een aanval op de stad welke drie dagen duurde. De troepen drongen de stad binnen anderhalf uur na een nieuwe aanval, welke 's morgens met steun van tanks werd ondernomen.

De vijand poogt aan een omsingeling te ontkomen langs de Oostelijke rand van de Pontijnse moerassen en Geallieerde vliegtuigen brachten hevige verliezen toe aan convooien van vijandelijke motorvoertuigen die van Terracina in Noordelijke richting vluchtten. Op zijn minst 150 vijandelijke voertuigen werden vernield en een gelijk aantal beschadigd. Ook werd een wegversperring gemaakt op 20 kilometer ten Oosten van Palestrina. Machinegeweerstellingen en emplacementen van luchtdoelkanonnen werden er onder vuur genomen.

In de vallei van de Liri hebben Canadese pantserstrijdkrachten een doorbraak gemaakt en de rivier de Melfa bereikt. Van de lijn tussen Aquino en Pontecorvo uit hebben de Canadese strijdkrachten dus 8 kilometer vordering gemaakt. Andere Canadese troepen vallen Pontecorvo aan. De Melfa is een kleine stroom, welke uit het Noorden in de Liri uitmondt, en de laatste waterversperring tussen de Canadese tanks en de steden Arce en Seprano, welke de toegang tot de brede Sacco-vallei bewaken welke leidt naar Frosinone, Valmontone en Rome. Andere troepen hebben snel de doorbraak in de vijandelijke linies om het strandhoofd van Anzio vergroot en nog meer gevangenen genomen. Een Noordamerikaanse pantsercolonne sloeg door de Duitse rechterflank ten Noorden van Cisterna heen en bedreigt reeds deze sterkte nadat voetknechten ten Zuiden van de stad de Via Appia over een afstand van anderhalve kilometer hadden bezet. Thunderbolts troffen de verkeersbrug over de Tiber op 20 kilometer ten Noorden van Rome. Ook werden spoorlijnen en kanonstellingen in het gebied van de Eeuwige Stad bestookt (Geallieerd Hoofdkwartier in Napels, (AP) 24.5).

DUITSERS ONTRUIMEN EEN KUSTSTROOK.

Het Duitse nieuwsagentschap DNB deelde mede, dat de naziestrijdkrachten in Italië de kuststrook tussen het strandhoofd van Anzio en het hoofdfront van het vijfde leger bij Terracina in het Zuiden hebben ontruimd. Dit werd blijkbaar gedaan om aan een insluiting door de Geallieerde strijdkrachten te ontkomen. Volgens de uitzending door de Duitse radio hebben de Duitse strijdkrachten zich teruggetrokken naar nieuwe linies langs de bergen ten Noord-Oosten van de Via Appia, zodat slechts natuurlijke hindernissen van de Pontijnse moerassen en mogelijk mijnen de snelle aansluiting tussen de strijdkrachten van het vijfde leger op het strandhoofd en bij Terracina zullen belemmeren. Deze terugtrekking van een kuststrook van ongeveer 16 km. is het duidelijkste bewijs van de kracht, waarmede de Geallieerden aan het hoofdfront aanvallen alsook van de pas geopende aanval van het strandhoofd uit in het gebied van Velletri en Cisterna. Het Duitse bericht zeide, dat de hevige gevechten aan het Italiaanse front in de afgelopen nacht tot gevolg hadden, dat de Duitse troepen de kustsector tussen het **strandhoofd van Nettuno en de** Tyrrheense vleugel van het Zuidfront ontruimden.

„De Duitse troepen trokken zich terug naar nieuwe linies langs de bergen ten Noord-Oosten van de Appische weg", zo zeide de bekendmaking. „Alle pogingen van de invasie-troepen om de uitvoering van deze bewegingen te voorkomen met artillerievuur en aanvallen van snelle mobiele eenheden, werden verijdeld". Berlijn gaf ook toe, dat de Duitse linies in de Liri-vallei zijn teruggetrokken tot de Melfa-sector, na te hebben gezegd, dat „biezonder hevige gevechten" plaats vonden nabij Pontecorvo en Piedimonte de twee vestingen in de oorspronkelijke Hitler-linie.

Het DNB zeide, dat de Geallieerden gisteren de gehele dag aanvielen in de gebieden van Pontecorvo en Piedimonte „met opgehoopte formaties tanks en met een machtige steun van vliegtuigen". Hieraan werd toegevoegd, dat „van ongeveer 300 tanks meer dan 50 vernield werden door het anti-tankgeschut en andere wapens" (Londen, (AP) 25.5).

AANVAL OP OOSTENRIJKSE DOELEN.

Noordamerikaanse bommenwerpers hebben de Nibersdorffabriek te Wenen, welke onderdelen van gevechtsvliegtuigen maakt, Woensdag aangevallen. Door het slechte zicht konden de volledige resultaten van de aanval niet worden waargenomen.

Liberators vielen het vliegveld Münchendorf ten Zuiden van Wenen aan en rapporteerden branden en rook in het doelgebied. Andere Liberators bombardeerden het vliegveld Wollensdorf nabij Wiener Neustadt. Het vliegveld werd goed door bominslagen gedekt.

Het Avisio-viaduct ten Noorden van Trente aan de lijn door de Brennerpas werd ook gebombardeerd en bovendien werden militaire **doelen te Graz in Oostenrijk en Zagreb in Joegoslavië** getroffen (Geallieerd Hoofdkwartier te Napels, (AP) 24.5).

DE AANVAL OP BERLIJN.

Officieel wordt uit Londen gemeld, dat de gevechtsvliegtuigen welke de bommenwerpers Woensdag naar Berlijn escorteerden, 29 vijandelijke vliegtuigen neerschoten in luchtgevechten. De bommenwerpers zelf schoten 48 vijandelijke vliegtuigen neer. Het totale aantal vijandelijke vliegtuigen dat vernield werd bedraagt dus 77.

32 Noordamerikaanse bommenwerpers en 13 gevechtsvliegtuigen gingen verloren. (Londen, (AP) 24.5).

LUCHTAANVALLEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht trokken vliegtuigen van het Bommenwerperscommando in groten getale uit om de rangeerterreinen te Aken in West-Duitsland, de montagewerkplaats voor motoren te Antwerpen en militaire doelen in Frankrijk aan te vallen. Doelen in Berlijn werden eveneens gebombardeerd en er werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. 28 Onzer vliegtuigen worden vermist.' (Londen, (AP) 25.5).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 24 Mei vonden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. Op 23 Mei ontwrichtten of vernielden onze troepen 27 Duitse tanks en mobiele kanonnen.

9 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 24.5).

LUCHTAANVALLEN OP DE KOERILEN.

Een bekendmaking van de Noordamerikaanse marine zegt, dat Paramusjiro en Sjimusju in de Koerilen op 21 Mei werden gebombardeerd door patrouillevliegtuigen.

Er werd geen tegenstand ondervonden. Ponape in het centrale deel van de Stille Oceaan werd op 22 Mei gebombardeerd door Liberators en Mitchells. Vliegvelden, kanonstellingen en gebouwen werden getroffen en er werden branden gesticht. Het afweervuur was zwak. (Washington, (AP) 24.5).

ERNEST HEMINGWAY GEWOND.

Ernest Hemingday, de Noordamerikaanse schrijver, werd gisteravond ernstig gewond bij een auto-ongeval in Londen. Hij liep verwondingen op aan het hoofd en moest een kleine operatie ondergaan. De chirurg deelde evenwel mede, dat Hemingway geen fractuur heeft opgelopen en dat behalve de hoofdwonden Hemingway niet gedeerd is. (Londen, (AP) 25.5).

Het nieuws van vandaag.

Het strandhoofd van Anzio begint thans zijn vruchten af te werpen. Na de aanval welke er ondernomen werd en waarbij de Duitse linies doorbroken werden, geraakten de Duitse troepen in het Zuiden in gevaar te worden afgesneden. In een bliksemsnelle beweging trokken de Duitsers zich dus terug uit de kuststrook tot Terracina, evenwel niet zonder daarbij belangrijke verliezen te lijden. Geallieerde gevechtsbommenwerpers stortten zich op de vluchtende colonnes en vernielden of beschadigden honderden voertuigen. In opvolging van de Duitse terugtocht hebben Geallieerde patrouilles van het vijfde leger aansluiting gemaakt met de troepen op het strandhoofd. Het is te verwachten, dat de hoofdmacht van het vijfde leger zich nu zal voegen bij de strijdkrachten meer ten Noorden voor een verdere opmars naar Rome. Aan het front in de Liri- vallei moesten de Duitsers zich ook terugtrekken na een doorbraak van de Canadese troepen tot de rivier de Melfa. Pontecorvo is thans in Geallieerde handen.

Berichten uit Napels melden, dat de nazies overijld versterkingen uit het Noorden aanvoeren met vrachtauto's, doch dat de vliegtuigen ook aan deze versterkingen enorme verliezen hebben toegebracht. Het totale aantal gevangenen in Italië sedert het begin van het offensief bedraagt reeds meer dan 10.000. Het aantal doden en gewonden van den vijand zal ook belangrijk zijn.

De luchtmacht in het gebied van de Middellandse Zee hield gisteren record-operaties met 2950 enkelvluchten. Behalve dat doelen in het gevechtsgebied bestookt werden voerde de luchtmacht ook bombardementen uit op doelen in Oostenrijk, Joegoslavië en Noord-Italië.

In totaal hebben ongeveer 7000 Geallieerde vliegtuigen gisteren Europa aangevallen. Want uit het Westen kwamen hele zwermen, die Berlijn krachtig onder handen namen en talrijke spoorwegobjecten, vliegvelden en andere militaire installaties in Noord-Frankrijk onder handen namen. In de afgelopen nacht werden Aken, Berlijn, Antwerpen en doelen in Frankrijk aangevallen. En hedenmorgen worden wederom aanvallen op grote schaal uigevoerd, welke mogelijk de verrichtingen van gisteren zullen evenaren.

Wat komt er kijken bij een invasie?

Een vergelijking met Mussolini's invasie van onbewapend Abessinië.

Men vraagt zich nu zo dikwijls af: „Waarom blijft de invasie van het zolang bezette Europa zo lang uit? (het zogenaamde tweede-front?)" Dit verlangen en uitzien naar een invasie der Grote Geallieerde legers wordt sterker, naarmate de successen daarvan. Welk een optimistische voorspellingen hoorden wij al niet, hier op Curaçao, toen heel lang geleden, in de nacht van 9 op 10 Juli vorig jaar op Sicilië de eerste geallieerde legers voor de eerste keer Italië invadeerden? En hoe teleurgesteld waren velen onzer toen duidelijk werd dat Italië niet in een paar luttele weken was te veroveren, zodat eerst gisteren de tweede phase ervan is ingegaan.

Al weer spoedig werd het geroep om „het zg. tweede front" een invasie op grote schaal van West-Europa, weer groter en toonden vele optimisten zich weer pessimisten. Laten die pessimisten onder ons zich goed indenken dat de tijden, de wijze van oorlogvoering zijn veranderd. Het zijn nu geen kleine huur-legers met hun enkel laadgeweren, die elkander bekampen.

Het zijn nu ook niet de legermachten van 1914 — 1918 met de in haar begin stadium verkerende gemechaniseerde strijdkrachten en luchtvloten op beperkte schaal. Die tijden liggen thans ver — zelfs in haar ontwikkeling heel ver — achter ons. Thans strijden jaren goed geoefende millioenen legers met hun muren van vuur en staal, gemotoriseerd en gemechaniseerd en tot in alle onderdelen geperfectionneerd.

Italië had 2 jaar nodig tegenover een onbewapend land.

De Spaanse burger-oorlog en de verovering van Abessinië door de Italianen is slechts een voorproefje geweest van deze enorme wereld-brand. Als de Italiaanse Generaal De Bono na zijn studiereis van bijna een jaar door Abessinië zijn rapport aan Mussolini in 1932 heeft overhandigd is het in het najaar van 1933 dat Mussolini bepaalt dat Abessinië in het najaar van 1935 zal worden veroverd. Na een studie-reis van Generaal De Bono van bijna een jaar en een overwegingsperiode van bijna ¾ jaar, had Italië nog twee volle jaren nodig om zich voor te bereiden teneinde een zogoed als onbewapend land met zijn lievend volk te kunnen veroveren.

Deze voorbereidingen die met geleverde top-praestaties nog twee jaren vergden, mogen een klein beeld geven van wat er aan een expeditie voorafgaat. Speciaal moet men er de aandacht op vestigen dat generlei vergelijking direct gemaakt kan en mag worden tussen de verovering van Abessinië door de Italianen en de naar wij hopen spoedig komende invasie op zeer grote schaal van West? Zuid? Europa.

1e Italië had als uitgangs-stellingen zijn Koloniën Eritrea en Somaliland direct grenzend aan het vijandelijk gebied.

2e Geen duikbotenvloot- of luchtmacht te duchten maar door een geregelde aan- en afvoer was verzekerd van en naar het moederland.

3e Een ongeoefende, slecht bewapende en ongedisciplineerde tegenstander.

4e Even zovele andere voordelen als de Geallieerden thans nadelen hebben.

De enorme voorbereidingen en de te ondervinden moeilijkheden bij een expeditie-leger naar en in vijandelijk gebied worden duidelijk bij een beschrijving geven van de „verpleging" van het Italiaanse expeditie-leger in Abessinië. Dit is niettegenstaande van zeer groot belang, toch slechts een klein gedeelte van het geheel der onderneming. De strategie en de tactiek van deze veldslagen worden hier geheel buiten beschouwing gelaten.

Voorop zij even opgemerkt dat in de termilogie der militaire wetenschap met „verpleging" **niet** wordt bedoeld zieken- of gewondenverpleging maar „de dagelijkse huishouding" van een troepenmacht (dus de verzorging van eten, drinken, kleding, schoeisel, ligging, enz. enz.). De zorg daarvan is in het leger opgedragen aan de Intendance-troepen en wordt van even zo groot belang geacht als de ter beschikking staande soorten en hoeveelheden wapenen.

Iedere bevelvoerder is er ernstig van overtuigd dat, wanneer de „verpleging" niet goed is verzorgd of niet volgens een vastgesteld plan functionneert, hij zijn operaties wel kan staken. De Generaal-intendant van het Italiaanse Expeditie-leger, als verantwoordelijk hoofd van de „verplegings-troepen" nam de volgende maatregelen:

1e Hij bezocht Abessinië, bestudeerde het land en zijn bevolking en liet aankopen doen in het buitenland (wat Italië in het geheel niet of onvoldoende kon leveren, de sancties genomen tegen Italië door de Volkenbond werden op het laatste toegepast)

2e Hij nam voorbereidende maatregelen in Italië en in de Italiaanse Koloniën Eritrea en Somaliland (uitneembare barakken, magazijnen, pompinstallaties voor watervoorziening enz. enz.)

3e Hij stelde plannen samen voor de „verpleging" gedurende de voorbereidingen in de „uitgangsstellingen" en tijdens de eerste opmars in vijandelijk gebied. Wanneer wij deze drie punten nader hebben bekeken waarbij gevoegd de verplegingsmoeilijkheden gedurende het eerste treffen met den vijand, zullen wij enig idee hebben van de enorme voorbereidingen en behoeften van een expeditie-leger.

I. Het land Abessinië ligt in het midden gedeelte van Noord-Oost Afrika en wordt ingenomen door een plateau 2000 — 2600 meter hoog dat trapsgewijze in het Westen afloopt naar het Nijldal en in het Oosten met een steile wand grenst tegen het lage heuvelland aan de Rode Zee. Klimatologisch onderscheidt men drie zones: een tropische, een sub-tropische en een gematigde.

In het Noorden is de regentijd van April tot October in het Zuiden in Februari en Maart en van Juli tot September. In Ogaden (het Oostelijke operatie-terrein) valt zogoed als geheel geen regen. De Noord-West en Zuid vlakten zijn erg ongezond en met dichte oerwouden bezet. In het Zuiden worden koffie en katoen verbouwd.

Ook in mindere mate koren, Zuid-vruchten en wijn. In Eritrea (de uitgangsstelling der Italianen) is zo goed als geheel geen akkerbouw en weinig veeteelt. Ook de uitgangsstelling Somaliland kon voor de „verpleging" der troepen zo goed als niets opleveren.

Het juiste aantal inwoners van Abessinië is niet vastgesteld en moet liggen tussen de 7 en 12 millioen. Met deze inwoners

Het onderschrift van deze Duitse foto, welke door een Zweeds agentschap geleverd werd, zegt, dat zij drie Finse officieren (op de voorgrond) toont die het front van Narva inspecteren onder geleide van Duitse officieren.

diende de verpleging in de naaste toekomst eveneens rekening te houden, teneinde hun de zegeningen van het machtige Italië te kunnen tonen. Dit enige nog onafhankelijke rijk in Afrika, dat een biezonder geografisch karakter vertoont gaf der Italiaanse leger-leiding schier onoverkomelijke bezwaren en voor den Generaal-Intendant in het biezonder t.a.v. de „verpleging".

De voorbereidingen.

II. De voorbereidingen in Italië en in de beide koloniën Eritrea en Somaliland. Allereerst dienden deze beide Oostafrikaanse Koloniën in staat van verdediging te worden gebracht teneinde als operatie-basis voor een belangrijke expeditionnaire troepenmacht te kunnen dienen.

Voordat Abessinië was veroverd had Italië zeer weinig belangstelling gehad voor deze Koloniën en waren ze zelfs verwaarloosd. Verdedigingswerken ontbraken er geheel en de bezetting bestond slechts uit enkele bataljons infanterie en heel weinig artillerie. De ontschepingshavens Massona en Magadiscio waren slechts berekend op zeer beperkt goederen vervoer. De ontscheping te Magadiscio bood bovendien talloze moeilijkheden als gevolg van de moesson op de Indische Oceaan. In beide havens werden de haveninrichtingen uitgebreid, men bouwde loodsen, legde wegen aan en tunnels, smalspoorbanen, telefonische, telegrafisch- en radio-verbindingen; men richtte depôts en magazijnen in voor alle soorten materialen. Van Italië uit werd geleidelijk alles ingevoerd aan wat voor een expeditie-leger nodig kan worden geacht.

Wegenaanleg als voorbereiding.

Wanneer de Generaal De Bono en den Generaal-Intendant Mussolini er op wijzen dat deze onderneming Italië veel geld zal kosten vooral in verband met de verplegingsmoeilijkheden daar alles uit het moederland moet worden aangevoerd, antwoordt de Duce bluffend als altijd: „aan geld zal het niet ontbreken". In het najaar van 1933 waren ook alle benodigde gelden toegestaan en bepaalde de Duce dat de verovering van Abessinië in het najaar van 1935 moest aanvangen. Uitgezonderd de weg Massoea — Asmara was in Eritrea geen enkel voor vrachtauto's geschikte weg. Het was voor de Italianen zaak om geen argwaan te wekken met hun werkzaamheden op grote schaal in de Koloniën, reden waarom nog geen arbeiders uit Italië te werk werden gesteld, doch uitsluitend inlanders werden gemobiliseerd.

Aan de grote aanleg van wegen en bruggen begon men ook pas toen de eerste Italiaanse troepen in de Koloniën waren aangekomen. De Watervoorziening had ook aan Generaal Baldissera in 1896 zeer veel zorgen gebaard weshalve thans uit die ervaring was geleerd dat ernstige en goede voorzieningen dienden te worden getroffen.

Aan de genie-troepen werd opgedragen alle water-aderen te bestuderen, hetgeen vanzelfsprekend gedurende deze voorbereidingen alleen in eigen Koloniën werd gedaan.

Ofschoon de Italiaanse Generale Staf Somaliland als ongunstig beoordeelde voor de eerste operaties en aldaar Graziani zich in den beginne uitsluitend alleen ter verdediging moest inrichten werden toch aldaar eveneens voorbereidende maatregelen getroffen. (Later hebben deze legers onder Graziani eveneens aan de opmarsen deel genomen).

Ook in Somaliland werden wegen verbeterd en magazijnen voor levensmiddelen enz. gebouwd.

Het aanleggen der wegen in het algemeen was niet zo gemakkelijk, daar stenen geheel ontbraken en moesten worden aangevoerd. De gemobiliseerde troepen uit eigen Koloniën gaven den Intendant gedurende deze voorbereidingen niet zo heel veel moeilijkheden, gezien hun geringe levensbehoeften en hun aangeboren handigheid om moeder „natuur" uit te buiten.

Inmiddels waren door gemobiliseerde arbeiders ter plaatse en omgeving enorme magazijnen gebouwd en werden alle aankomende goederen uit Italië aldaar opgeslagen.

Deze magazijnen waarvoor geen luchtaanvallen waren te vrezen waren zeer groot in aantal bij de uitgangsstellingen naast het vijandelijk gebied gelegen. Op 7 Januari 1935 scheept Generaal De Bono zich te Napels als Hoge Commissaris der Italiaanse Koloniën in. Bij aankomst in Eritrea blijkt hem dat elkeen het voor onmogelijk houdt om in het najaar klaar te zijn met alle voorbereidingen voor de operaties.

Wat er aan arbeiders nodig was.

De Bono gaf daarop order dat drie bataljons zwarthemden moesten worden gezonden. De gemobiliseerde burgerarbeiders werden door hem onder de militaire krijgstucht gesteld, teneinde het weglopen te voorkomen. Om de werk-praestaties nog meer op te voeren werden nog 10.000 arbeiders uit Italië gezonden, die in tenten werden ondergebracht.

In October 1935 werd het aantal arbeiders uit het moederland afkomstig opgevoerd tot 100.000 welk leger van arbeiders aan het gewapende leger was toegevoegd teneinde de opmarswegen aan te leggen of te verbeteren. Vanzelfsprekend baarde de verpleging van al deze arbeiders reeds vele zorgen. Bij alle uitgangsstellingen naar vijandelijk gebied werden enorme grote waterbassins gemaakt die door middel van vlug aan te brengen pompinstallaties een aantal naar nodig aangebrachte waterputten konden vullen. Voor een uitgestrekt gebied werd een net van pijpleidingen aangebracht teneinde al het regenwater te kunnen gebruiken.

Tevens zou de Marine hulp bieden met speciale water-schepen en was een stoomboot ingericht voor het destilleren van zeewater en werd op het land een distillatie-inrichting geplaatst met een capaciteit van 7500 ton water per dag. (Deze voorbereidende maatregelen waren alleen al nodig voor de voorziening van drinkwater).

Wat er vervoerd werd.

Van eind Februari tot November 1935 werden van Italië naar Oost-Afrika overgebracht 300 scheepstransporten en voerden aan 100.000 werklieden, 300.000 manschappen, 10.000 motorwerktuigen, 60.000 vier-voeters, 15.000 officieren, 100 veld-hospitalen, 45 eenheden geneeskundige dienst, 35 chirurgische centra, 650 pompinstallaties, 150 desinfectie-centra, 5.500 telefoontoestellen, 1.050 telefooncentralen, 1.000 radioposten, waarbij gevoegd alle directe benodigdheden ten behoeve der verpleging waarvan later een opgave zal volgen.

Met de aankoop der auto's moest rekening gehouden worden met de gesteldheid van het terrein in vijandelijk gebied waarin alle mogelijke en denkbare landschapstypen als moerassen, rotsen, zandwoestijn en stenig hooggebergte. Langzaam vliedende aequatoriale stromen en onstuimige stroomversnellingen. De Fiat fabrieken in Italië leverden lichte auto's op rupsbanden die in groten getale zeer goed hebben voldaan.

Het dagrantsoen.

Grote muildier en kamelen colonnes werden gevormd en werd zelfs van olifanten colonnes gebruik gemaakt. In Eritrea waren alleen kleine muildieren de grote en middelgrote werden uit Italië aangevoerd. Ook in de Soedans en zelfs in Abessinië werden gedurende de voorbereidingen muildieren aangekocht. Aan levensmiddelen werd aangevoerd en als eerste voorraad voor drie maanden in de magazijnen te Asmara opgeslagen alleen voor de Italianen als rantsoen per man en per dag:

700 Gram brood
300 gr. vlees
20 gr. zout
25 gr. suiker
[illegible] gr. macaroni
60 gr. peulvruchten
120 gr. aardappelen
[illegible] gr. olie
15 gr. kaas
5 gr. peper
1 gr. citroen.

En voor tweemaal per week per man:

250 Gram wijn
50 gr. jam
1/100 fles Anisette
2/100 fles cognac.

Benevens alle cantine-waren.

Ziehier een pracht berekening voor hen die willen weten wat zo'n legermacht per dag aan voedingsmiddelen gebruikt.

Een dergelijk uitgebreid menu zou de Nederlandse soldaten doen watertanden. De opgave is van Generaal-Intendant dall' Ora. Alleen de Noordelijke Italiaanse troepen zouden hebben verbruikt per maand:

10.000 Kg. meel
1.800 kg. jam
800 kg. bevroren vlees
900 kg. gedroogde Italiaanse vruchten.
300 kg. tabak
4.000 fles wijn
150.000 busjes melk
150.000 flessen mineralen.

III. De verpleging in en van de uitgangsstellingen uit gedurende het eerste treffen met den vijand.

Mussolini had inmiddels bepaald dat de operaties op 5 October 1935 zouden aanvangen (bij een later telegram van den Duce werd die datum 3 October 1935).

De weinige gebouwen die in Asmara stonden werden bestemd voor hospitalen en de hotels bestemd voor journalisten. De militaire organen werden in houten barakken en tenten ondergebracht.

Hierin was alleen het allernoodzakelijkste: een veldbed, tafel en stoel geplaatst. Geen prachtige inrichtingen waren nodig geacht om een groot werk tot stand te brengen. Men ziet dat naast luxueus ingerichte gebouwen en tennisbanen de soldaat te velde zich weet te behelpen met minder accomodatie. Ook de burgerwerklieden leefden in grote kampementen die voor Italianen en inlanders afzonderlijk waren ingericht. De stapel magazijnen van waaruit de operatie-troepen moesten worden bediend waren inmiddels overvol, terwijl naar voren te plaatsen kleinere magazijnen pas klaar gereed lagen.

Iedere man was voorzien van 2 noodrantsoenen en 2 liter drinkwater. Abessinië was door verspieders niet onkundig gebleven van de bedoelingen der Italianen.

Angstwekkend waren de grote troepen concentraties aan zijn grenzen en de enorme aangevoerde stapels materialen en levensmiddelen en bewezen wel dat de Italianen heel wat van plan waren.

Op 16 Juli 1935 mobiliseerde de keizer van Abessinië eveneens zijn legers. De aanval op vijandelijk gebied die gesteld was op 5 October 1935 werd per telegram van 29 September door Mussolini bepaald op 3 October. Om 5 uur werd te Marel de grens van Abessinië overschreden zonder op directe tegenstand te stuiten en geschiedde over een front-breedte van ongeveer 70 kilometer.

De proviandering tijdens de veldtocht.

In koene, uiterst gevaarlijke rit trachtten de auto's en dieren colonnes beladen met levensmiddelen enz. de oprukkende troepen te volgen. Vele auto's en lastdieren gingen reeds gedurende de étape verloren. Tal van bataljons technici met de in militaire formaties mee oprukkende burger-werklieden-corpsen moesten de muildier-paden opnieuw construeren.

Bochtige wegen werden recht.

Die wegen waren te veel gekronkeld en liepen te grillig over de bergen terwijl vele dier paden tot bruikbare wegen moesten worden omgevormd. Wanneer de troepen genoodzaakt waren om ondergelopen terrein te doortrekken waar het wemelde van krokodillen moesten vlotbruggen worden geslagen. Teneinde den troepen het hoogst nodige te verschaffen legden 130 genie-soldaten per dag een nieuwe weg aan van 12 kilometer.

De inlanders „Askans" baarden den Intendance-troepen minder zorg dan de Italianen voorwat hun voeding betrof. Deze inlanders bakten zelf hun brood nl. ongeveer 800 gram meel tot deeg gemaakt waarin een gloeiend hete steen werd gedaan; terwijl het vlees nog warm rauw werd gegeten van geslachte dieren die in kudde werden meegedreven of ter plaatse aangekocht.

Ook water is zeer belangrijk.

Speciale waterdetachementen zorgden voor de watervoorziening, waartoe hele colonnes ezels met waterzakken de troep volgden. Dit bleek wel noodzakelijk daar, zoals altijd in vijandelijk land geschiedt, want de Abessiniërs hadden de waterputten onbruikbaar gemaakt. Was het overdag gloeiend heet, even na zonsondergang waren 2 à 3 dekens hoogstnoodzakelijk voor de koude. Daar door de hitte overdag de dekens door de manschappen zelf niet konden worden meegedragen werd hierin voorzien door de Intendance-troepen die de dekens uitgaven en weer innamen. Nadat op 14 October de stellingen bij Adua en Adrigat waren bezet moesten grote formaties arbeiders de wegen naar het achterland verbeteren teneinde de aan- en afvoer gemakkelijk te maken.

Dag en nacht werd in alles haast hieraan gewerkt, terwijl voor grote colonnes auto's en viervoeters toch moesten passeren wat veel ongelukken met zich mede bracht. Vele auto's en dieren stortten daarbij in de diepe ravijnen. In Italië waren bij voorbaat een millioen Maria-Theresia daalders aangemaakt (1 daalder was ongeveer 11 lire) die werden uitgegeven aan de Abessiniërs en dienden als betaalmiddel voor op te kopen vee en verse groenten zover in vijandelijk gebied aanwezig was. Op 18 October moest Generaal De Bono aan Mussolini berichten dat 2 gereed staande divisies in Italië niet moesten worden verscheept teneinde als nog eerst de levensmiddelen en materialen te kunnen lossen in Massoea.

Hiermede was men achterop geraakt waardoor de „verpleging" gevaar liep. Iedere groep van 10.000 man moest dagelijks kunnen beschikken over 70 ton levensmiddelen en 100 ton munitie waarvoor alleen al 170 vracht-auto's nodig waren, welke voorraden over de nieuw aan te leggen wegen moesten worden vervoerd. De Duce antwoordde De Bono op die vraag: „Ik verwacht dat u spoedig Makallé invadeert, de 2 divisies reizen af, de toestand in Europa wordt steeds slechter". De Bono seint Mussolini terug: „Wij doen wat wij kunnen, ik kan geen nieuwe operaties beginnen als ik niet „verplegen" kan. Zend mij meer vracht-auto's en lastdieren.

Op 29 October seint de Duce: „Uit politieke overwegingen beveel ik u de actie met als doel Makallé-Taccase op de morgen van 3 November aan te vangen". Om 3 uur in de morgen van 3 November werd de opmars hervat in de richting van Makallé nadat De Bono aan Mussolini als goed soldaat had geantwoord: „De actie zal op 3 November aanvangen".

Gedurende de eerste opmarsdag werd de colonne der Intendancetroepen door vijanden overvallen en voor het grootste gedeelte uit elkaar geslagen. (Voor oningewijden zij even opgemerkt dat ook de anti-colonnes en dieren karavanen van de verplegingsdienst steeds door kleine troepen eenheden worden beveiligd). Eerst na een radio-oproep werd steun van vliegtuigen ontvangen en den vijand verdreven (dit is de strijd der guerrilla's die vanzelf alles doen om de aanvoer der „verpleging" te verhinderen).

Nadat de colonnes opnieuw geformeerd waren konden zij geescorteerd door de vliegtuigen op 6 November de Hoofdmacht bereiken. Deze troepen hadden noodgedwongen twee dagen rust moeten nemen teneinde de „verpleging" op te wachten. De troepen waren daarna in meer regelmatige gevechten met den vijand gewikkeld en moesten in langere tijd in voorste lijn ophouden. Daar de Intendance-troepen deze voorste lijn dikwijls niet konden bereiken door het grote gebrek aan communicatie-middelen werd verschillende malen door middel van vliegtuigen het aller noodzakelijkste in voorste lijn aangevoerd.

Op 11 November verzoekt Mussolini wederom de opmars te versnellen. De Bono antwoordt den Duce, dat hij overleg had gepleegd met den Generaal-Intendant en wees er Mussolini nadrukkelijk op, dat de **„Verpleging" in gevaar kwam** bij een snellere opmars en dat Makallé was genomen. Op 17 November seinde Mussolini het overbekende telegram aan Generaal De Bono in Makallé: „Ik acht u met de inneming van Makallé van uw opdracht ontheven, de Maarschalk Badoglio zal u opvolgen".

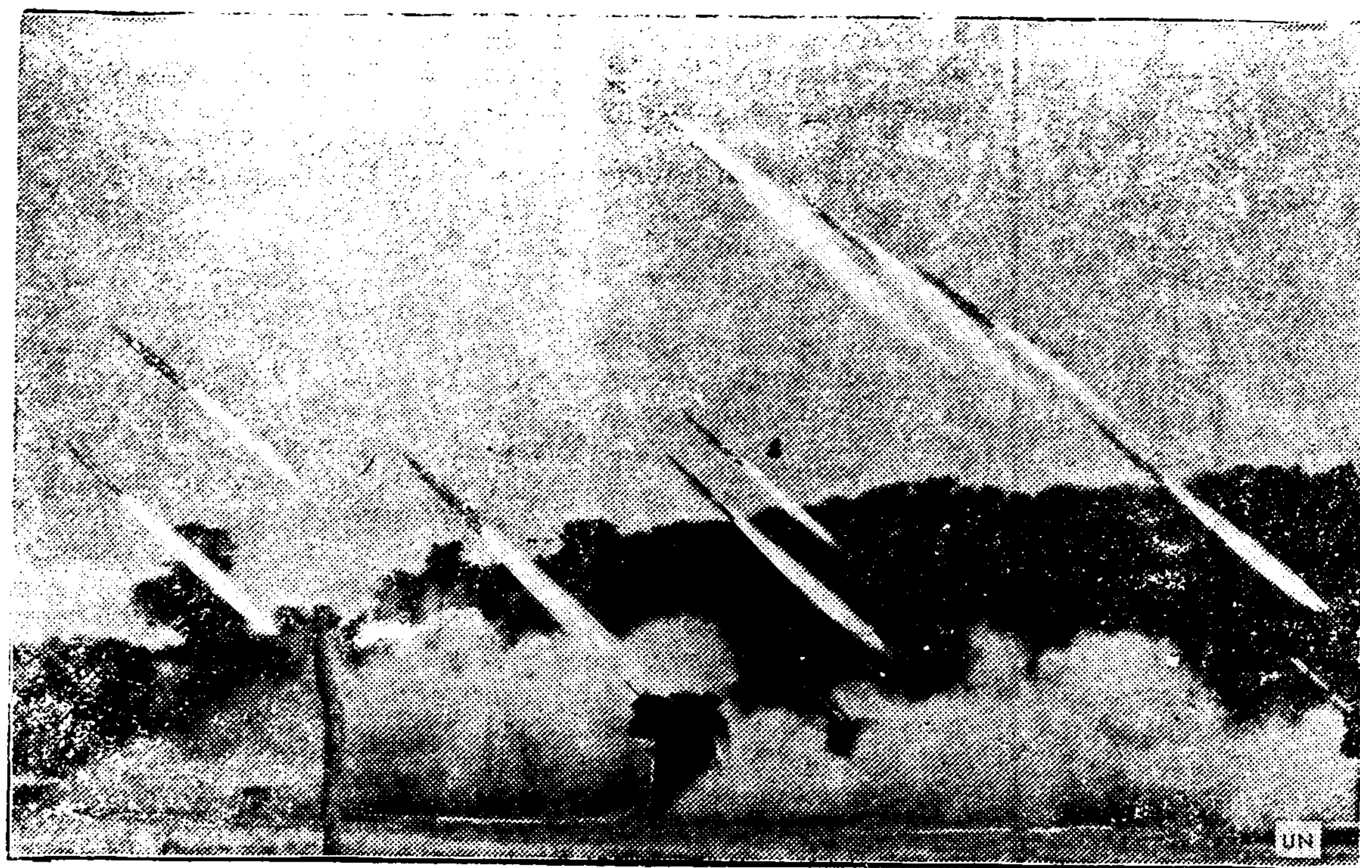
Op 26 November gaf De Bono het bevel der troepen aan Badoglio over.

* * *

Hieruit moge u overduidelijk reeds blijken de grote moeilijkheden ondanks alle voorbereidende maatregelen, die waren genomen, die de „verplegingsdienst" ondervindt bij vijandelijke operaties. Het vorenstaand was slechts een klein gedeelte van een leger van 300.000 man. Als wij ons nu afvragen, indien voor een dergelijke kleine troepenmacht onder zoveel gunstiger omstandigheden, een voorbereiding van **bijna 3 jaar** nodig was, welk een enorme voorbereidingen moeten er dan wel niet getroffen worden om aan een invasie van Europa te kunnen **beginnen.**

Maar de thans Verbonden Volken van de **gehele wereld** arbeiden gezamenlijk dag en nacht met de grootste krachtsinspanning teneinde de verzekering en de vaste overtuiging te hebben, dat wanneer de invasie van Europa begint, het einde **zeker** zal zijn.

Na deze overwinning zullen de Bevelvoerders der strijdende legermachten worden geëerd. Dat men ook dan „den groten man" de Generaal-Intendant van de „verplegingsdienst" niet zal vergeten. Zonder een goede „verpleging" geen overwinning, was het antwoord van Generaal De Bono aan den Duce en is en blijft het devies van iederen aanvoerder op het slagveld.

Luchtaanvallen, welke de Duitsers de laatste tijd op Engeland gedaan hebben, werden opgevangen met salvo's van nieuwe raketkanonnen. Hier ziet men ze in werking.

CURAÇAOSE SPREEKWOORDEN.

19 — Niemand kan zeggen: Dit water drink ik niet.
20 —Een ouden papagaai leert niet meer praten.
21 — Het brein van den mens is een kastje met zonden.
22 — Als een haan niet kraait, zit er iets in zijn keel.
23 — Onder een grote boom heeft men veel schaduw.

Ons Koninkrijk.

DE TAAK VAN HET HERSTEL.

Ter gelegenheid van een ontvangst die ter ere van Prinses Juliana te Patterson, New Jersey, plaats had verklaarde Hare Koninklijke Hoogheid, dat zodra Nederland bevrijd is de taak van het herstel te verdelen is in drie afdelingen, die elk hun grote moeilijkheden zullen bieden.

De eerste taak is die van het herstel der nationale eenheid. De basis hiervan is de terugkeer van de Nederlandse mannen, vrouwen en kinderen, die naar Polen of Duitsland zijn gevoerd en daar in kampen gemarteld worden of dwangarbeid moeten verrichten; de tweede taak is het bouwen van huizen voor deze mensen en zorgen, dat zij werk hebben; zo spoedig mogelijk moet begonnen worden met het wederopbouw van alles wat vernield is door de Duitsers en het maken van nieuwe huizen en werkplaatsen teneinde te voorzien in het grote tekort dat gedurende deze vier jaren is ontstaan. Er zal voor gezorgd moeten worden dat de nodige gereedschappen en machines ingevoerd worden om de industrie zo snel mogelijk op te voeren, want niet alleen moeten wij ons zelf zo snel mogelijk kunnen bedruipen, maar ook onze uitvoer dient ten spoedigste hersteld te worden. Tenslotte is er nog het zwaarste probleem: het herstel van de bodem. „Gij allen weet” verklaarde de Prinses, „dat de Duitsers het barbaarse plan opgevat hebben een groot gedeelte van Nederland onder water te zetten, en ook dat zij reeds met de uitvoering van dit plan begonnen zijn. Zolang het onder water zetten met zoet water plaats heeft is de schade, hoe groot ook, nog te overzien, maar als zout of brak water wordt gebruikt, duurt het jaren voor de grond weer iets voortbrengt.

En wat kan Nederland beginnen zonder landbouw, zowel voor eigen gebruik als voor uitvoer? Het herstel van de nationale gemeenschap, de wederopbouw en het weer vruchtbaar maken van het land vormen een grote taak, die zo ingewikkeld is dat zij haast bovenmenselijk lijkt. Andere vraagstukken vormen de zuivering, de herziening en de wijzigingen in de administratieve lichamen, de veranderingen in het opvoedingsstelsel. Na de val van Japan komen wij voor een andere grote taak: het herstel van Nederlands Indië. De inlandse bevolking heeft zeer geleden onder de Japanners en wij mogen het vertrouwen van deze millioenen in onze vriendschap en hulp niet beschamen”.

Prinses Juliana bezocht te New Jersey de school, die drie eeuwen geleden door Nederlandse kolonisten werd gesticht. De voorzitter van de bestuursraad der school Madison H. Lewis heette de Prinses welkom en de Prinses verklaarde op Haar beurt, dat iedere Nederlander gevleid is door de vriendschap van het Noordamerikaanse volk.

GEGEVENS GEVRAAGD OVER NEDERLANDS EIGENDOM.

De Regerings Voorlichtings Dienst te Londen heeft Dinsdag medegedeeld:

Alle Nederlanders en Nederlandse ondernemingen, die eigendommen of belangen hebben — zoals ontroerende goederen, voorraden, of filialen hetzij in Duitsland of in landen, die door de Duitsers zijn bezet of onder Duitse invloed staan in Europa — met uitzondering van Nederland — hebben de gelegenheid de Nederlandse regering juiste inlichtingen te verschaffen betreffende deze eigendommen en belangen. De Nederlandse regering heeft het voornemen de Geallieerde regeringen en autoriteiten voor zover deze daartoe in aanmerking komen, te voorzien van deze gegevens, zodat de bezetting-autoriteiten van het begin af der bezettingen van Duitsland of andere gebieden weten welke daar gevonden objecten Nederlands eigendom zijn of Nederlandse belangen vertegenwoordigen. Men staat geheel vrij deze gegevens te verstrekken aan de Nederlandse regering en het wordt aan het vrije oordeel en de verantwoordelijkheid van de eigenaars overgelaten om te bepalen welke gegevens aan de Geallieerden kunnen overgemaakt worden. Het geldt hier dan ook iets geheel anders dan de verplichte bekendmaking aan de commissies voor regeling rechtsverkeer in oorlogstijd betreffende eigendommen of belangen in vijandelijk gebied. Het verstrekken van gegevens houdt geen legale consequenties in. De gegevens zijn alleen van informatieve aard en zijn bedoeld voor de Geallieerden. De Nederlandse regering neemt het standpunt in dat inzenders de bedoeling hebben deze gegevens aan de Geallieerden over te maken. De Nederlandse regering houdt zich echter het recht voor zekere gegevens niet bekend te maken, zonder opgave van reden.

De gegevens kunnen overgemaakt worden aan Nederlandse diplomatieke en consulaire instanties en in Curaçao en Suriname bij de daartoe van overheidswege aangegeven personen. De Nederlandse regering dringt er bij degenen, die gegevens hebben te verstrekken, op aan dit in het Engels te doen zodat zij rechtstreeks kunnen overgemaakt worden. Er wordt verder op gewezen, dat lijsten van voorraden alleen in aanmerking kunnen komen indien een volledige beschrijving met nummers enz. kan verstrekt worden. Formulieren zijn te verkrijgen bij Nederlandse diplomatieke en consulaire diensten en op Curaçao en Suriname bij de daartoe aangewezen personen (Aneta).

[Bij navragen aan bevoegde zijde bleek dat de aangewezen personen op Curaçao nog niet bekend zijn. — Redactie]

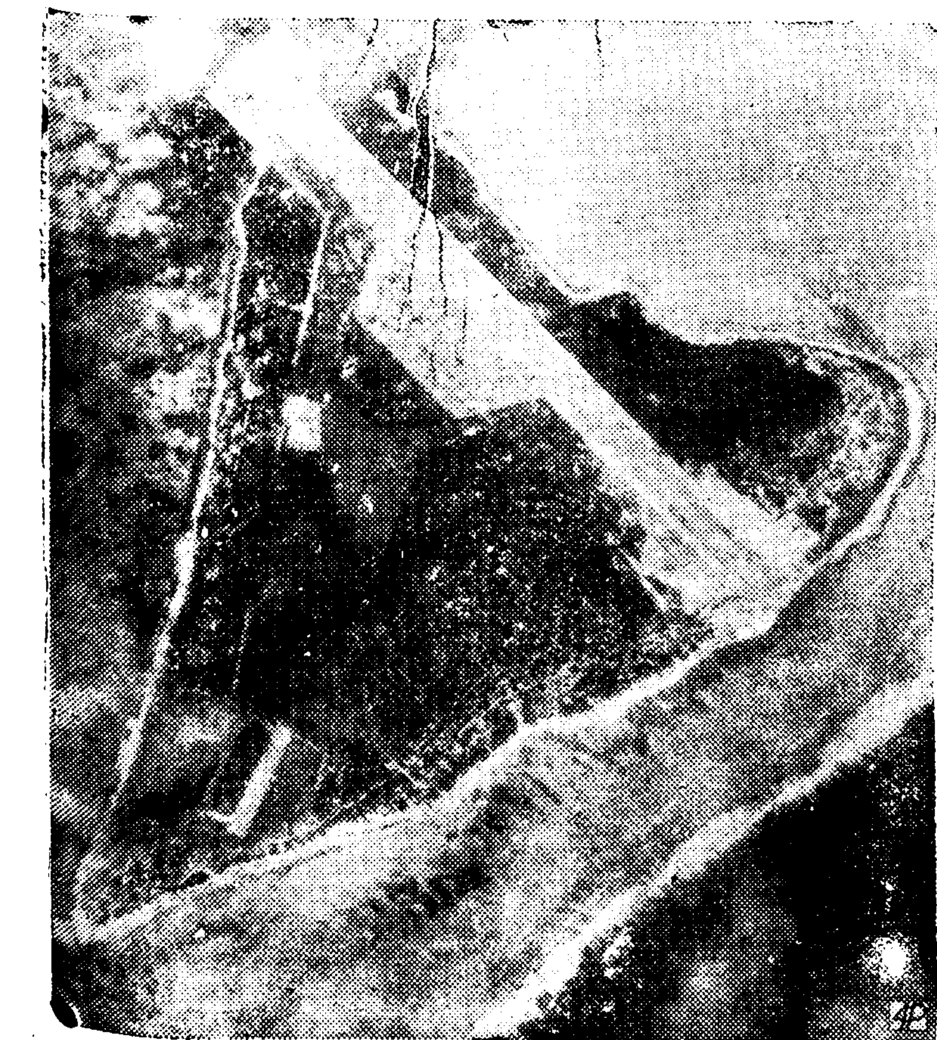
UITVOER VAN BAUXIET.

„De Surinamer” schrijft:

Zijn wij goed ingelicht, dan bestaat er veel kans, dat de bauxietboten weer zullen komen om bauxiet te vervoeren. Er zal een andere wijze van vervoer worden ingevoerd. Op de binnenwateren zal het vervoer plaats vinden met kleinere boten, die de vrachten naar een grote boot, welke buitengaats blijft, zullen overbrengen. De bauxiet behoeft dan niet meer naar Trinidad verscheept te worden.

Reeds zou een zestigtal arbeiders aangeworven zijn voor het binnenlands vervoer.

Wij hopen, dat de berichten waarheid bevatten.

Dit is het eiland Egebi in de atol van Eniwetok in de Marshall-groep. Van het vliegveld, dat de Noordamerikaanse troepen op dit eiland namen, wordt thans druk gebruik gemaakt.

OPGERUIMD STAAT NETJES.

Onder dit opschrift schrijft „De Surinamer”:

Men begrint in de stad beschermingen tegen luchtaanvallen weg te nemen.

Wanneer wordt nu de „black out” afgeschaft? Tenminste wat de straatlantaarns betreft. Verder stoort zich er toch niemand meer aan.

EEN BRIEF UIT NEDERLAND.

Het nieuwsblad „Suriname” geeft het volgende weer van een particuliere brief, welke uit het bezette Nederland gesmokkeld werd en langs omwegen Suriname bereikt heeft:

„Ik hoop, dat deze brief jullie wel bereikt. Het gaat heel slecht hier in Nederland. Geen eten, alles even duur. Ik heb gelukkig een goede betrekking en wij komen er wel. Een pond boter kost ƒ 15.—, een pond koffie ƒ 85.—. De Duitsers hebben alles weggehaald en op de koop toe schieten zij de mensen als honden neer. In de winkel kun je niets meer krijgen. Wat ze hier met de Joden doen, is verschrikkelijk, je ziet haast geen Joden meer. Iedereen verlangt naar de dag van bevrijding. Ik weet werkelijk niet hoe of alles weer gewoon moet worden, misschien maak ik het ook niet mede.”

NEDERLANDS CONSUL IN ITALIË.

Ter voorbereiding van de hervatting der normale betrekkingen tussen Nederland en Italië heeft de Nederlandse regering Duco G. E. Middelburg belast om de Nederlandse belangen in Italië te behartigen als Nederlands consul. De heer Middelburg was d.d. consul te Hongkong voor deze stad in handen der Japanners viel (Aneta).

CURAÇAO.

J.N. SARDI IS AANGEKOMEN.

Vanavond spreekbeurt in Brion.

De Heer José Nucete Sardi, directeur van de culturele afdeling van het Venezolaanse Departement van Onderwijs te Caracas, is hedenmorgen voor een vijfdaags verblijf te Willemstad aangekomen. De Heer Sardi, die per vliegmachine kwam, werd op Hato verwelkomd door Luitenant Ivan Lansberg, namens den Gouverneur, zijn gastheer Dr. en Mevrouw Engels-Boskaljon, terwijl mede ter begroeting aanwezig waren de Directeur van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling Dr. Wybojan Goslinga, de Consul-generaal van Venezuela Kapitein Luis Rafael Pimentel, een afvaardiging van de Sociedad Bolivariana de Heren Max Henriquez en François Nouel en de Heer Rudolf F. W. Boskaljon.

Ten woonhuize van Dr. Engels werden enige verfrissingen gebruikt, waarna de Heer Sardi, vergezeld van den Inspecteur van het Onderwijs, naar enkele scholen toog. Zo werden in de loop der ochtends bezoeken gebracht aan de A.M.S., St. Vincentiusgesticht en het St. Thomascollege, waar de Heer Sardi blijk gaf van groot belangstelling in het onderwijs van het naburland van Venezuela. Over Venezuela zelf zal de Heer Sardi vanavond in het Briontheater een lezing houden. Deze begint om 20.30 uur en is gratis toegankelijk.

PATER VAN DER VELDT WEER NAAR CURAÇAO.

Volgende week Zaterdag 3 Juni zal Professor Dr. Pater Jacob van der Veldt O.F.M., die omstreeks Kerstmis verleden jaar reeds enige weken op Curaçao vertoefde, nogmaals een bezoek aan Curaçao brengen. Pater van der Veldt zal gedurende zijn tweede Caraïbische reis tevens de republieken Haïti en Venezuela bezoeken.

MEUBELEN UIT HAITI.

Het Departement voor Handel en Nationale Economie van Haïti maakt bekend dat van 1 Juli 1944 af artikelen van mahoniehout alleen mogen worden uitgevoerd indien men van te voren de modellen ervan bij het voornoemde Departement heeft afgeleverd. Het departement verlangt dus van ieder uit te voeren voorwerp een foto met nauwkeurige opgave van afmetingen, hoeveelheid, serie en nummer, detail en gros prijs. Daar van Haïti uit veel van deze zg. kleine industrie naar Curaçao wordt geëxporteerd, is deze maatregel, die het reguleren en standaardizeren van deze artikelen op het oog heeft, voor de Curaçaose handel zeker van groot belang (Aneta).

CHEF PERSONEEL IN SURINAME.

Naar wij vernemen bevindt de Chef Personeel van het Bureau van den A.M.C., Luitenant ter Zee 1e klasse Huug Corsten, zich op het ogenblik in Suriname om vrouwelijke administratieve krachten voor de Curaçaose weermacht aan te werven.

FOTO'S WANDELMARS.

De foto's die genomen zijn bij gelegenheid van de K.S.C.-wandelmars op Hemelvaartsdag, zijn te bezichtigen in de uitstalkasten van La Bota Argentina, Bredestraat, Punda.

„THE NETHERLANDS”.

In ons artikel van gisteren werd vermeld, dat The Netherlands $ 4.50 kost. De firma Mensing deelde ons evenwel mede, dat zij dit boek voorradig heeft voor $ 3.75.

„OVER DE FAUNA VAN CURAÇAO”.

De Redactie stelt er prijs op mede te delen, dat het ingezonden stuk van R. M. A. Rigaud in het blad van Dinsdag onder bovenstaande titel door haar bij vergissing geplaatst is, omdat bij eerste lezing de strekking van het stukje haar was ontgaan.

GOUVERNEUR NAAR ARUBA.

Gistermorgen is Zijne Excellentie Gouverneur Petrus A. Kasteel, voor enkele dagen naar Aruba vertrokken. Zijne Excellentie werd uitgeleid door den Procureur Generaal Mr. Lindoro Ch. Kwartsz, den Administrateur van Financiën, Mr. Henri J. M. Hoogeveen, den plaatsvervangend-gouvernements-secretaris, den Heer F.J.J. Corver en den Algemeen Militair Commandant, Schout-bij-Nacht Carel J. Baron van Asbeck.

Een erewacht was opgesteld onder Luitenant Jack de Waal. Zijne Excellentie was vergezeld van Schout-bij-Nacht Theodore E. Chandler, Opperbevelhebber van alle strijdkrachten op Aruba en Curaçao.

WERELDNIEUWS.

PONTECORVO GEVALLEN.

Naar vermeld wordt hebben de Geallieerde troepen Pontecorvo genomen, een der voornaamste bastions van de Adolf Hitler linie, terwijl de strijdkrachten van het vijfde leger, die aanvallen van het strandhoofd van Anzio, de buitenwijken van Cisterna bereikt hebben (Geallieerd Hoofdkwartier in Italië, (AP) 25.5).

SPECIALE BEKENDMAKING.

Als volgt luidt een speciaal communiqué, dat door het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels werd uitgegeven: „Patrouilles van het hoofdfront van het vijfde leger hebben in de vroege morgen van 25 Mei aansluiting gemaakt met patrouilles van het vijfde leger op het strandhoofd. Hiermede is de opzienbarende opmars van het vijfde leger over een afstand van meer dan 95 kilometer in slechts veertien dagen tot een hoogtepunt gebracht.

De dramatische aansluiting van deze patrouilles vond plaats op enkele kilometers ten Zuid-Oosten van het strandhoofd op de kustweg tussen Terracina en Anzio.

Alzo heeft het vijfde leger voor het eerst over land verbinding gemaakt met het bruggehoofd sedert de landing op 22 Januari werd uitgevoerd. De troepen van het hoofdfront overkomen de krachtige vijandelijke tegenstand en hebben onophoudelijk voortgang weten te maken sedert de nacht van 11 op 12 Mei over een deel van het moeilijkste terrein in de gehele Italiaanse campagne. De troepen van het strandhoofd hebben de krachtige defensies doorbroken, welke door den vijand werden aangelegd om te voorkomen, dat de strijdmacht van het strandhoofd zou deelnemen aan onze opmars van het hoofdfront.”

Het communiqué van de luchtmacht luidt als volgt:

Grote strijdkrachten van geëscorteerde zware bommenwerpers vielen een vliegtuigfabriek en drie vliegvelden in het gebied van Wenen aan, alsook het vliegveld van Graz en doelen te Neukirchen. Andere zware bommenwerpres vielen het viaduct te Avisio en het vliegveld van Zagreb aan. Middezware bommenwerpers vielen de spoorlijnen en bruggen in het gebied van Florence, de wegen in het gevechtsgebied en een ammunitieopslagplaats nabij Campidiglia aan. Lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers opereerden tijdens de dag met goede resultaten tegen spoorwegverbindingen, kanonstellingen, troepenconcentraties, opslagplaatsen, fortificaties en motorvoertuigen. Een groot aantal motorvoertuigen werd vernield.

Gevechtsvliegtuigen voerden patrouille- en verkenningsvluchten uit. In de afgelopen nacht hebben zware en middelzware bommenwerpers doelen in het gebied van Valmontone aangevallen. Tijdens de verrichtingen overdag werden 55 vijandelijke vliegtuigen vernield. 20 Zware bommenwerpers en 11 andere vliegtuigen worden vermist. Overdag waren 80 vijandelijke vliegtuigen actief boven het gevechtsgebied.

De legerluchtmacht in het gebied van de Middellandse Zee voerde ongeveer 2950 enkelvluchten uit.” (Napels, (AP) 25.5)

MACARTHURS TROEPEN VORDEREN.

Versterkte Noordamerikaanse troepen in het Noord-Westen van Nieuw Guinea hebben de opmars hervat na vijf dagen rust, volgens een bekendmaking van Generaal MacArthur. De troepen trokken de rivier de Tor over in de richting van twee Japanse vliegvelden aan de Maffinbaai. Torpedojagers hielpen de Japanse mortieren tot zwijgen brengen, welke vooral het struikelblok vormden in de opmars van de troepen van het zesde leger nabij de Wakde-eilanden. In het gebied van Wewak hebben Japanse patrouilles een scherpe aanval gedaan op de Oostelijke flank van het uitgestrekte Noordamerikaanse strandhoofd dat zich van Aitape uit uitspreidt. De Japanners trokken zich spoedig genoeg terug.

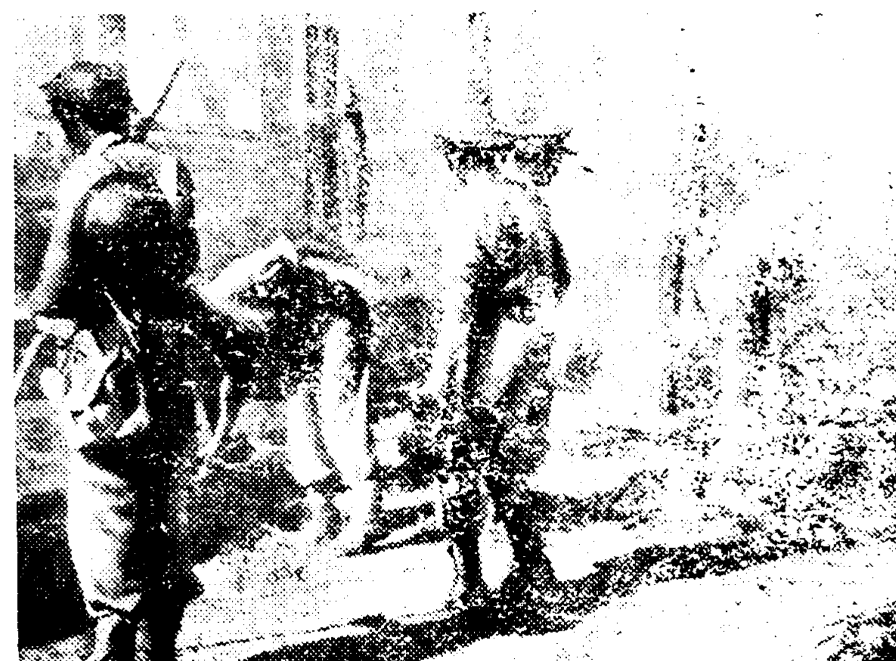
In een luchtgevecht van veertig minuten boven Truk tussen enkele Liberators en 40 Japanse jagers werden 2 Japanse toestellen en een der Noordamerikaanse bommenwerpers neergeschoten. De aanval vond bij helder daglicht plaats.

ENKELE LATE BERICHTEN UIT ITALIË.

Een zegsman van het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels zeide, dat het strandhoofd van Anzio een „uiterst belangrijke rol gespeeld heeft in de Italiaanse campagne omdat de vijand deze bedreiging niet kon negeren en er ook geen einde aan kon maken. De zegsman gaf te kennen, dat de vijand strijdkrachten ophoopt voor hevige tegenaanvallen op het gebied van het strandhoofd. Geallieerde vliegers rapporteerden, dat zij aanvallen deden op „lange colonnes van Duitse versterkingen” die in Zuidelijke richting snellen.

De Noordamerikanen van het strandhoofd zitten op het ogenblik aan weerszijden van Cisterna. Onder de persoonlijke leiding van Generaal Clark hebben zij in de eerste anderhalve dag van de gevechten 5 kilometer vordering gemaakt nadat zij de vijandelijke linies om het strandhoofd doorbraken en 1100 gevangenen namen waardoor het totale aantal gevangenen sedert het offensief begon is gestegen tot meer dan 10.000.

In de Liri-vallei hebben de Canadese troepen Pontecorvo bezet na de ontruiming ervan door den vijand. De strijdkrachten van het achtste leger hebben Piedimonte nabij de Via Casilina ook zo goed als omsingeld en houden de Duitse troepen bij Aquino vast, terwijl de vijandelijke resten in dat vooruitgeschoven gebied worden opgeruimd (Naples, (AP) 25.5).

Vele dorpen aan het Arakan-front in Birma hebben geleden door vijandelijke bombardementen en beschietingen. Hier helpen Brits-Indiërs van het 16e Regiment Punjabs een dorpsbrand blussen na een Japanse aanval.

Laatste Nieuws.

— Geallieerde vliegtuigen verduisteren heden wederom de lucht boven het Europese vasteland na de enorme aanvallen van gisteren waaraan wel 7000 vliegtuigen hebben deelgenomen en de hevige bombardementen van de afgelopen nacht op Aken, Antwerpen Berlijn en andere doelen in de Europese Vesting. De Duitse radio meldde, dat het Reich zelf het doel was van de aanvallen van hedenmorgen.

— **Officieel wordt uit Londen gemeld, dat duizend Noordamerikaanse zware bommenwerpers hedenmorgen verpletterende luchtbombardementen hebben uitgevoerd op Duitse luchtbases in Frankrijk en België.**

— **Volgens** berichten uit Stockholm wilde een zegsman van het Duitse Hoofdcommando niet ontkennen, dat de aansluiting tussen de Geallieerde strijdkrachten van het hoofdfront met die van het strandfront een groot Geallieerd succes is, doch zou hij hebben verklaard, dat Rome verdedigd zal worden.

— **Het Duitse communiqué maakte bekend, dat Geallieerde troepen achter de Duitse linies geland zijn ten Noorden van het strandhoofd ten Zuiden van Rome. Deze troepen zouden evenwel zijn opgeruimd, volgens de Duitsers. Van Geallieerde zijde is hiervan geen bevestiging.**

BONAIRE.

VOOR HET HOSPITAAL.

Men schrijft ons:

De Commissie „Voor het Hospitaal” van Kralendijk bestaat uit de volgende leden, aan wie, Bonairianen en vrienden van Bonaire, hun giften, in geld of natura kunnen opsturen:

Voorzitster: Mevrouw E. Krugers; Penningmeesteres: Mevrouw E. Booi; Leden: de Dames: L. Delgado, W. Emanuels, J. Royer, I. Ramirez, L. Seppen, M. Booi W. Booi, M. de Bruijn, C. Hart, M. Hart, J. van der Dijs, I. Marchena, R. Newton, L. Nicolaas, E. Pelgrim, M. Ramirez, A. Reina, C. Rosario en E. Visser.

De Heren: Frater M Beatus, C. Beukenboom, A. Booi, H. Hart, J. Herrera, Ch. Hellmund, J. Leonardo, C. Marchena, H. Martis, C. Nicolaas, E. Sintjago en W. Ware.

Alvast onze hartelijkste dank aan den Heer J. de Jongh en de firma E. & G. Martijn voor de schitterende bijdragen.

Rassenleer.

De supérioriteit van den Duitser wordt door de Duitse verkondigers der rassen-theorie gebaseerd op het fundament van bloed en ras. Men heeft gepoogd ook ons, Nederlanders, hierbij te betrekken met een beroep hierop, dat ook wij tot het Noordelijk ras behoren evenals de Duitsers zelf. Nu zijn wij nuchter genoeg van aard om ons daarvan niet veel aan te trekken, doch het kan zijn nut hebben, toch deze bloed en ras-theorie eens te beschouwen. Dan zal geen normaal denkend mens enige lust gevoelen, zich te laten „gelijkschakelen" met aanhangers van deze leer en wereldbeschouwing.

Het Nazisme leert, dat het bloed de bron en het beginsel is van menselijk leven. Niet slechts van het vegetatieve en dierlijke, maar ook van het intellectuele en wils-leven. Alle lichamelijke eigenschappen bevinden zich in het bloed, zodat de mens is, wat het bloed is. Het bloed behoort eerst aan het ras en daarna pas aan het individu. Het is het essentiële goed, het cement van het ras. Het bloed maakt het tot een homogeen geheel en heft het op tot de rang van een organisme. Hieruit volgt, dat het individu ondergeschikt is aan het ras, gelijk het deel aan het geheel. Het individu behoort geheel aan de ras-gemeenschap, want het bloed dat in zijn aderen vloeit en waaraan de mens dankt wat hij is, is slechts een geleend goed; het goed van een ander, het uitsluitend bezit van het ras, dat het zonder ophouden doet stromen van generatie tot generatie.

Het ras is de boom, de individuen zijn er de bloemen en vruchten van. De bloemen en vruchten verdwijnen, maar de boom blijft. Omdat het ras de enige en totale bron is van het individu, vertegenwoordigt het het hoogste goed, het absolute goed waaraan alle waarden ondergeschikt zijn.

Zo leert het Rosenberg, de apostel van het nazie-paganisme.

Hieruit volgt, dat het ras eveneer de maatstaf is van alle menselijk handelen. Wat God is voor ons: hoogste maatstaf van moraliteit, laatste criterium tussen goed en kwaad, dat is het ras voor den nazie: goed is, wat het ras in stand houdt en veredelt, kwaad is, wat het bedreigt of in waarde doet verminderen.

Deze opvatting, die uiteindelijk niets meer of minder is dan de vergoddelijking van het ras, beperkt zich dus niet tot biologisch of antropologisch terrein, maar zij verheft het ras tot hoogste regel voor alle menselijke handelingen, zodat zij de moraal, de politiek, het recht, de godsdienst, de kunst, de wetenschap, de cultuur in hun volledige uitgestrektheid beheerst.

Hitler onderscheidt drie rassen: de cultuur-scheppers, de cultuurdragers en de cultuur-verwoesters. Alleen de Ariër is cultuurschepper en onder Ariër verstaat hij het blanke ras met uitzondering der Joden. Van alle Ariërs is het Noordelijke ras het hoogste. Het is het „herenvolk" der wereld en leidt de opmars van de vooruitgang. Volgens Hitler en Rosenberg is het dit ras, dat vooral Duitsland bewoont.

De cultuur-dragers zijn de rassen, die een hoge cultuur bezitten, maar deze niet geschapen hebben. Zij hebben ze ontvangen van de Ariërs. Hitler haalt hier bijvoorbeeld de Japanners aan. De Joden vormen het ras der cultuur-verwoesters. Rosenberg noemt hen: het anti-ras.

Volgens Professor Paul E. de Rooy O.P., professor in sociologie aan het Angelicum te Rome, thans te New York, aan wiens gegevens bovenstaande uiteenzetting van de nazie rastheorie ontleend is, moeten de antropologische stellingen, daarin vervat, beschouwd worden als gemeengoed van de meeste Westerse rastheorieën. Zij werden vooral overgenomen van drie niet-Duitse auteurs: Comte de Gobineau en Vacher de Lapouge, twee Fransen, en Houston Stewart Chamberlain, een Duits genaturaliseerd Engelsman, die een dochter van Wagner trouwde.

Deze rassenleer echter krijgt haar eigen nazie-physiognomie door het feit, dat haar biologische en anthropologische inhoud gepaard gaat aan een schijn-philosophie, ontleend aan verschillende systemen. Kant, Fichte, Hegel, Schopenhauer, Wagner, hebben er aan bijgedragen, maar vooral Nietzsche heeft er de stempel van zijn geest op gedrukt. In de gnoseologische orde, de orde van het kennen, heeft hij elementen van zijn anti-intellectualisme, pragmatisme en utilitarisme opgenomen; in de ontologische: het vitalistisch monistisch element.

Het is ook Nietzsche, die er zijn diepe afkeer van bovennatuurlijke orde in mengde; zijn onmenselijke verachting voor alles wat zwak en teer is, zijn verheerlijking van „eer" in een heel speciale zin. Zelfs de mythologie en de cosmogonie van de oude Germanen, hun levensstijl, die gekarakteriseerd wordt door strijdzucht en lichamelijke moed, zijn in deze rassenleer vervat. Geen wonder, dat deze leer een wereldbeschouwing heeft verwekt, die het gehele menselijke leven raakt en die nieuwe verhoudingen schept, tegengesteld aan de bestaande.

Dit is Hitlers idee van de „Nieuwe Orde". Wij kunnen die nooit genoeg bestrijden. Maar om haar met vrucht te bestrijden, moeten wij haar kennen, want dan kunnen wij er met des te meer kracht de christelijke leer omtrent de waarde van de menselijke persoonlijkheid en omtrent de verhouding tussen individu en gemeenschap tegenover stellen.

Majoor Mommersteeg.

ARUBA

PLECHTIGE INWIJDING VAN HET BEELD VAN DE H. FILOMENA TE SAN NICOLAAS.

In het Plechtige Lof in de parochie van de H. Theresia te San Nicolaas deed het dameskoor biezonder goed zijn best. De feestpredicatie werd gehouden door Pater Michael Möhlmann O.P., die tijdelijk op Aruba verbleef, welke preek zeer goed in de smaak viel van de gelovigen door de wijze waarop het leven van de kleine H. Filomena werd geschetst en daaruit het voorbeeld van dapperheid geput werd om de gelovigen aan te sporen nimmer zwak te zijn in hun leven, doch steeds dapper en moedig te zijn in het goede, zoals de H. Filomena, die als dertienjarige maagd alles heeft weerstaan van de wereldlijke gezagsdragers.

Hierna vond de wijding plaats van het beeld, dat een geschenk is van een goeden parochiaan van San Nicolaas.

Door vier jongedames gekleed als Filomena, en geëscorteerd door een aantal martelaresjes, werd het beeld in processie de kerk rond gedragen, onder stemmig gezang van het koor. Nadat het beeld achter in de kerk was geplaatst, werd het lof beëindigd en konden de parochianen langs het H. Filomena-beeld gaan om het mooie beeld in ogenschouw te nemen.

VERDRONKEN.

Zeer ernstig ongeluk.

Dezer dagen ging een vijftal jongens van San Nicolaas, na de school, bootje-varen in de binnenwateren langs het rif, op de plaats bekend als „Smal".

Door een of ander ongeluk, sloeg de boot met de vijf jongens erin om. Drie van hen wisten met veel moeite nog het strand te bereiken, zelfs moest door de grootste van hen, een jongen van 12 jaar, kunstmatige ademhaling toegepast worden op de anderen. De twee anderen konden het strand niet bereiken en verdronken zonder enige hulp. De drie geredden gingen angstig naar huis, maar verzwegen het gebeurde en op de vraag van hun ouders waar de twee anderen gebleven waren, gaven ze op dat zij bij een tante in Savaneta waren gaan slapen. Pas de volgende dag, werd het geheim aan een kameraad op school medegedeeld, die het direct aan zijn ouders is gaan zeggen. Onmiddellijk werd gezocht naar de vermisten en de lijkjes van beide jongens werden gevonden en begraven.

De twee verdronkenen waren Juan Maduro, 11 jaar, en Claudio Growell 7 jaar oud, allebei leerlingen van de Fraterschool te San Nicolaas. De schooljongens hebben op verleden Zaterdag een H. Mis laten opdragen voor de zielerust van hun kameraden.

CARIBE SPORTDAG.

De sportclub Caribe heeft verleden Zondag 21 Mei een zeer goed geslaagde sportdag gehouden, waar basketball-wedstrijd voor dames, behendigheidswedstrijden, zaklopen, aardappellopen, touwtrekken voor prijzen, op het morgenprogramma stonden. Speciaal geprepareerd door Caribe's Chef kok, was er 's middags Nasi Goreng, cala's Pasteitjes verkrijgbaar in de club. 's Namiddags werd pingpongwedstrijden en basketballwedstrijden voor heren gespeeld tegen de leden van de Noordamerikaanse Weermacht alhier.

Na afloop der wedstrijden, werd in de club gedanst en feestgevierd en gezegd mag worden dat Caribe weer een vrolijke dag heeft georganiseerd voor haar leden.

ARUBA VOETBALBOND.

Op de verdaagde jaarvergadering van de Aruba Voetbalbond, werden de navolgende heren gekozen tot bestuursleden van de vereniging voor het komende jaar:

C. A. Eman, Voorzitter, H. M. Arends, Fr. de P. Wever, Luitenant E. E. de Jongh, J. D. Marugg, J. A. Maduro, R. M. Arends Jr., B. Bislick en F. Croes.

GEWICHT DER DRIELINGEN.

Foutievelijk hebben wij in het bericht van verleden Vrijdag over de drielingen het gewicht vermeld. Het gewicht van Alexandra, Alexandrina en Alexandre is respectievelijk 5 pond 5 ons, 5 pond 15 ons en 5 pond. De jongen woog het minst.

APOSTOLISCH DELEGAAT IN LONDEN ONDER TOEZICHT.

De verbindingen die Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. William Godfrey, Apostolisch Delegaat te Londen, heeft met de Heilige Stoel, staan thans evenzeer onder Britse censuur als gevolg van de laatste maatregelen ten aanzien van de diplomaten. Ook kan de Apostolisch Delegaat het land niet verlaten, al is het waarschijnlijk dat Hij zulks ook niet van plan was. De Apostolisch Delegaat heeft geen diplomatieke status, maar Hem werden dezelfde voorrechten verleend als aan den Vaticaansen Gezant bij de Poolse Regering te Londen (ncwc.).

Une Révolution à Curaçao.

2.

SCÈNE III.

Les mêmes, Fanchette

Fanchette, tenant un balai à la main:

Que désire Monsieur?

Lebeau:

Tu sais bien qu'il faut m'habiller.

Fanchette, bas à Lebeau:

Vous n'avez pas une chémise de propre.

Lebeau, en colère:

Comment la blanchisseuse n'est pas encore venue?

Fanchette:

Elle aura peur de la révolution et n'osera pas s'aventurer dans les rues.

Lebeau, gravement à Fanchette:

Toi aussi, tu te mêles à la politique?

Fanchette:

Dame monsieur, tous les agents de la police en parlent même que la dame de Mr. Grosnez m'a dit hier soir, quand je revenais de prendre du lait, de bien me garder de sortir aujourd'hui parce que les insurgés m'obligeraient à travailler aux barricades ou me tueraient pour de bon, si je refusais.

Lebeau:

Assez de caquet comme ça. Les femmes ne doivent s'occuper que de leur intérieur; elles sont été créées pour êtres les compagnes de l'homme, mais non pour se mêler de grandes affaires. Leur tâche est dans la fidélité, la soumission, et d'adoucir de tout leur pouvoir l'austérité de la vie de l'homme. Voilà pourquoi le Créateur leur a donné un coeur sensible, un organe enchanteur par la délicatesse et des formes éffemins, un régard doux et pénétrant tandis qu'il a doté l'homme d'un coeur aussi aimant, mais plus fort, une voix un régard et des formes qui le proclament maître.

Fanchette, bàs à Brisetout:

Est-ce-que Monsieur Lebeau est malade ce matin?

Brisetout, bas à Fanchette:

Non, pourquoi?

Fanchette, bàs a Brisetout:

Hier pendant votre absence il m'a dit tout le contraire sur la femme: que la femme avait été faite pour être l'amie et l'égale de l'homme, que l'esprit dont elle a été douée prouve clairement que Dieu lui a permis qu'elle se mêle des affaires intérieures et extérieures, qu'il lui a donné les graces, la majesté pour lutter avec la gravité de l'homme, et un coeur sensible, aimant, pour lui faire oublier les douleurs de l'enfantement et pour donner le bonheur au sein d'un ménage: que les hommes qui rendent esclaves leurs épouses sont des tyrans. Il a fini en disant: L'homme est l'égal de la femme et la femme l'égale de l'homme. Pour me le prouver il a voulu m'embrasser et ma foi...... comme c'était une preuve...... je me suis laissé faire.

Brisetout, riant:

Naïve.

Lebeau, se tournant vers eux:

Fanchette que fais tu là?

Fanchette:

J'attends vos ordres.

Lebeau, cherchant sa tabatière:

Quelle heure est il?

Fanchette:

Je vais aller voir chez le voisin.

SCÈNE IV.

Lebeau, Brisetout

Lebeau, prend la prise mais ne prise pas:

Ce que nous a dit Fanchette, mon cher Brisetout, est une révélation de la plus haute importance; c'est le point de départ pour remonter à la source de la Révolution.

Brisetout, allumant un bout de cigare:

Je n'y voie qu'une étourderie.

Lebeau, sentant la prise sans le prendre:

Précisons et tu comprendras. Quelle est la femme qui l'a annoncée à Fanchette?

Brisetout:

Madame Grosnez, la femme d'un officier de la garnison.

Lebeau, approchant la prise du nez.

Qui le lui a dit?

Brisetout, lâchant une bouffée de fumée:

Son mari.

Lebeau:

D'où ce dernier le sait-il?

Brisetout:

Sans doute du gouvernement

Lebeau, prenant la prise:

Eh bien, voilà la source.

Brisetout:

Je ne comprends pas encore.

Lebeau:

Rien de plus claire. Pour se maintenir dans leurs pouvoirs, les autorités sont obligées de prouver au Roi et aux Chambres de la nation néerlandaise qu'ils ne sont pas les auteurs de l'émeute du 24 novembre 1871, mais leurs ennemis. Pour atteindre ce but elles ont décidé en conseille qu'il faillait provoquer une révolution l'anniversaire de ce jour et la réprime après carnage de leurs mortels ennemis. La Hollande, prévenue longtemps avant, tomberait dans la piège et les féliciterait de leur vigilance.

Brisetout:

Je comprends maintenant, mais je ne puis croire à cette infamie.

Lebeau, s'asseyant sur le lit:

En mars 1870, Napoléon, voyant que son trône chancelait, voulut en appeler au suffrage universel et le plébiscite du 8 mai fut décidé au conseil des ministres. Pour obtenir une majorité imposante il fallait effrayer le peuple des campagnes. Que fit-on? Napéleon chargea son acolyte Piétri de découvrir un complot avant pour but l'assassinat du Souverain. Piétri, digne de son maître, mit ses fins limiers en campagne et en huit jours ils formèrent un vaste complot.

Quelques jours après on lisait sur tous les journeaux bonapartistes et légitimistes, que la police avait découvert un complot contre la vie de l'empereur: que pour mettre leur coupable intention à exécution les auteurs du complot avaient fait construire des bombes plus terribles que celles d'Orsini.

Plusieurs arrestations furent faites, entre autres celle d'un homme nommé Beaury, repris de justice, dénoncé par sa maîtresse mademoisselle Aimée.

Plus tard, sous la République, on a eu la preuve que Beaury était de la police sécrète.

La nouvelle de ce complot, quoique démentie par les feuilles libérales, n'en produisit pas moins un ascendant terrible sur les campagnes.

Non content de cela, Piétri ordonnait chaque jour à des hommes de sa police, portant une longe blouse blanche, d'exciter le peuple à la revolte, de crier dans les rues: A bas l'Empereur!

Puis on disait à la province: Les républicains ne cessent de provoquer des émeutes, votez oui, car l'empire c'est la paix, et la République c'est le pillage, la guerre civile.

La province effrayée croyant à ces complots et aux promesses de l'évadé de Ham, vota neuf millions, six cent sioxante dix neuf mille cents onze, oui, en faveur de Badinguet fumeur de sigarettes.

Curaçao se joue le même drame, seulement sur une plus petite échelle.

Brisetout, rallumant son bout de cigare: ...

Serait ce possible? (on frappe à la porte).

Lebeau:

Qui est là?

Fanchette, au dehors.

C'est bientôt onze heures, monsieur.

Lebeau:

Eh, bien, va chez la blanchisseuse et dis lui de m'apporter ou de m'envoyer immédiatement mon linge, ou sinon je ne lui paie pas les six mois d'arrérages.

Fanchette, toujours dehors:

J'y saute d'un coup de pied.

Brisetout:

Je regrette de n'avoir qu'une chemise, sans cela, je vous en aurais prêté une.

Lebeau:

Merci de tes bonnes intentions (il prise). Mais si tu n'en a qu'une comment fais-tu pour la faire laver?

Brisetout:

Je reste couché.

Lebeau (riant) :

J'aime ta franchise (gravement). Tu m'as demandé tout à l'heure, s'il était possible que des hommes qui ont la confiance du gouvernement pussent agir ainsi?

Brisetout:

Oui.

Lebeau:

C'est tellement possible que si la révolution tant annoncée, n'a pas lieu dans quelques mois nous verrons de grands changements.

Brisetout:

Je commence à le croire; aussi je mêlerai aux insurgés et je me vengerai de l'outrage que j'ai reçu.

Lebeau:

Veux tu écouter un conseil d'un ami?

Brisetout:

De vous toujours.

Lebeau:

Ne te mêle de rien, laisse-les se détruire entre eux. Le châtiment de leurs crimes ne se fera pas attendre, Dieu te vengera.

Brisetout, courant à la fenêtre:

Quel est ce bruit! Commencerait-on?

(Lebeau s'enveloppe d'un drap de lit et va à la fenêtre).

Lebeau:

Qu'as tu entendu, Brisetout?

Brisetout:

Des cris de désespoir.

Lebeau, revenant se coucher:

Ce sont des perroquets de mon voisin, qui poussent, par moments, des cris comme une personne en détresse.

Brisetout:

Je respire. J'ai eu presque peur (on frappe à la porte).

Lebeau:

Qui frappe? Est-ce toi, Fanchette?

Pétroline, d'une voix faible et essouflée:

Non, c'est la blanchisseuse (Brisetout va à ouvrir).

Wordt vervolgd.